

Primera plana

Tenia molts factors en contra: lluny dels grans pols d'activitat industrial, apartada de les infraestructures principals ferroviàries, aliena a les xarxes de comunicació potents, allunyada de les vies marítimes... i malgrat

tot la Sénia va saber construir amb l'embrió dels petits tallers artesans de la fusta el clúster del moble més potent del país. Els anys de creixement, però, han desen-
vocat en un laberint. El sector i el municipi alerten de la

situació, després que hagen hagut de tancar el 35% dels comerços i que s'hagen inscrit a les files de l'atur 500 persones en quatre anys. Els pròxims sis mesos seran clau, coincideixen, per trobar sortides.

El país del moble, al laberint

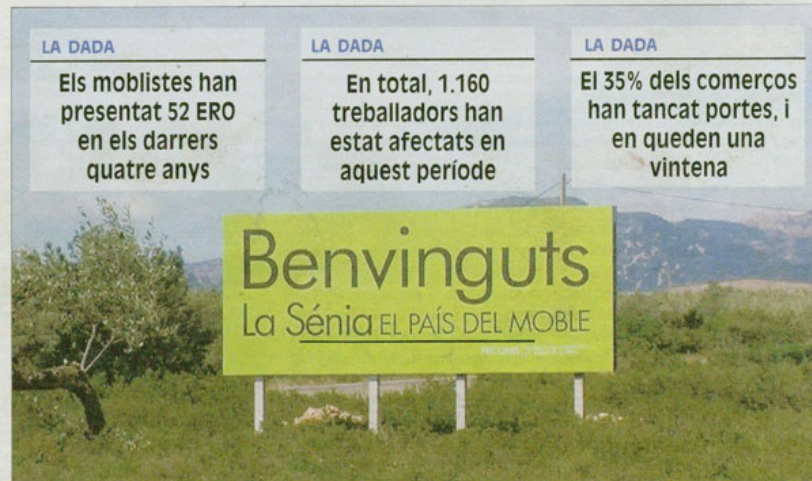
LA SÈNIA *Silvia Berbis*

El país del moble ha entrat en un laberint, i a més, hi ha un termini marcat per intentar trobar-hi sortides. D'altra manera, corre perill que comencen a desplomar-se algunes de les fàbriques que han fet de la Sénia, al llarg de dècades, el clúster moblista més potent de Catalunya. "Els pròxims sis mesos seran clau, perquè som conscients que molts fabricants estan aguantant fins a portar la situació al límit abans de prendre mesures més dràstiques de les que han anat prenent en els darrers mesos per combatre la caiguda de la demanda", admet l'alcalde, Marutxi Ballester.

Fins ara, els moblistes s'han vist abocats a presentar un total de 52 expedients de regulació d'ocupació (ERO) des del 2008, que han afectat 1.160 treballadors, a 136 dels quals els han rescindit el contracte (pel que fa la resta, 574 han sigut objecte de suspensió temporal i 450, de reducció). L'any més crític va ser el 2010, amb vint ERO presentats i 521 treba-

Royo: "Tenim capacitat de producció, professionals, producte i tecnologia, i no tenim mercat"

lladors afectats. Aquestes no són totes les xifres que pesen com una llosa damunt aquest municipi, un dels més pròspers de les Terres de l'Ebre al llarg de dècades. N'hi ha més, com és el fet que el 35% dels comerços de mobles han tancat portes, i ara en queden una vintena en acti-

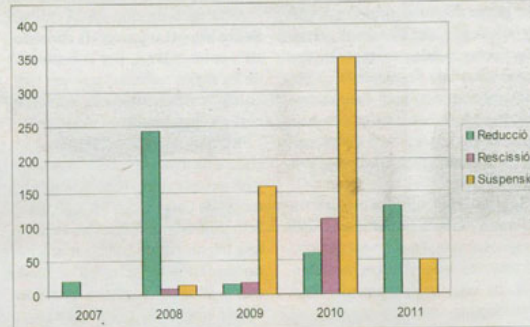

La imatge més visible de la crisi, de cara a entora, són els comerços tancats.

tat. Vinculat a aquesta situació, comença a fer-se acusada la corba de la davallada demogràfica.

Però el més angoixant és que, ara per ara, el rellotge segueix corrent i encara no s'ha posat sobre la taula el full de ruta per sortir del túnel. Això sí, els actors han acceptat seure a la taula i parlar. "La situació és molt complicada, perquè tenim la capacitat de producció, tenim el producte, els professionals i la tecnologia, però ara resulta que no tenim mercat", afirma Joan Josep Royo, president del Col·lectiu d'Empresaris del Moble de la Sénia.

Molts coincideixen que el futur, amb el mercat nacional saturat, només pot passar per la internacionalització. Ara bé, l'alerta s'ha aixecat també a l'entorn dels projectes vinculats amb l'exportació, davant el

Evolució dels ERO al sector del moble en els darrers anys. / Font: CENFIM

risc que les retallades del govern deixen sota mínims la capacitat de reacció de cara a vendre fora. "Ara mateix no podem concretar els

programes destinats a la industrialització perquè estem debatent els pressupostos d'on sortiran les xifres, però sí que podem

DESTACAT

Trets diferencials

El butlletí de conjuntura local de les Terres de l'Ebre elaborat per la Càtedra d'Economia Local Regional corresponent al tercer trimestre del 2011 reflecteix els trets diferencials de la Sénia pel que fa a l'evolució de l'afiliació a les Terres de l'Ebre. La Sénia no compleix els paràmetres d'altres municipis, com ara Deltebre, Tortosa o Sant Carles de la Ràpita, on el principal factor explicatiu de la caiguda de la filiació ha sigut la construcció. A la Sénia, la construcció només ha contribuït en 1,6 punts percentuals a la caiguda de la filiació, i el sector que hi ha tingut més pes, amb 7 punts percentuals, és la indústria, un sector que en altres ciutats actua com

garantir que el govern està escoltant la Sénia i treballant amb ells, conscients que la crisi que travessen tots els sectors s'accentua molt en aquest enclavament perquè ha viscut d'un monocultiu del qual depèn gairebé tothom", assegura Mercè Miralles, directora dels serveis territorials d'Empresa i Ocupació a les Terres de l'Ebre. D'aquest diàleg entre les parts n'han de sortir les accions concretes del pla d'urgència que l'Ajuntament ha reclamat, en principi ben acollit pel govern. Entre les propostes que cal concretar hi ha la posada en marxa d'un pla d'ocupació o una escola taller de forma immediata, la redacció d'un pla estratègic i la promoció del polígon per atraure-hi noves empreses. ■